

VISAS JĖGAS ĮSIPAREIGOJIMŲ ĮVYKDYMUI!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1959 m.
lapkričio
26
KETVIRTADIENIS
Nr. 140(1870)
Kaina 15 kap.

TSKP CK GRUODŽIO PLENUMO GARBEI

Priešakinės
kiaulininkės
laimėjimas

KIROVOGRADO SRITIS. Gaivorono rajono Stalino vardo kolūkiečių ferma Nr. 1 gyvulių augintojams suteiktas garbingas komunistinio darbo kolektyvo vardas. Viena geriausių fermos kiaulininkė Jefimija Danilovna Gončiaruk pasiekė didelius laimėjimus. Nuo metų pradžios ji gavo vidutiniškai iš kiekvienos paršavedės po 34 paršelius. Tačiau antras paršavimas dar nesibaigė ir priešakinė kiaulininkė tikisi iki metų pabaigos gauti iš kiekvienos kiaulės dar po 4-6 paršelius. Savo darbo laimėjimus J. Gončiaruk skiria įvyksiančiam TSKP CK Plenumui.

Nuotraukoje: J. Gončiaruk.
G. Veruškinos nuotr. (TASS).

PIRMAJĄ VIETĄ ATSIKOVOSIME

Mūsų artelės kukurūzų pas mus ilgai neužtruks. augintojai prisiimtų įsipareigojimų šiemet neįvykdė. Vietoj įsipareigotų gauti iš kiekvieno hektaro 400 centnerių žaliosios kukurūzų masės buvo gauta tik 200 centnerių. Į kukurūzų derlingumą atsiliopė ne vien tik sausa vasara. Pavėluota buvo sėja, sušlubavo ir paršelių priežiūros darbai. Anksčiau pagal kukurūzų auginimą rajone pirmaujančios artelės vietą teko užleisti kitų kolūkių kukurūzų augintojams. Ateinančiais metais mes pasiryžę išauginti žymiai gausesnį kukurūzų derlių. Jų auginimui ruošiamės iš anksto.

Kitiems mes auginsime 35 ha kukurūzų. Priešėliais jiems bus bulvės. Dirvos suartos. Patikrinus dirvožemį pasirodė, kad 7 ha dirvų per rūgščios. Iš jų 3 ha jau pakalkinome. Pakalkinsime ir likusį plotą.

Nors kukurūzų priešėliams — bulvėms dirvos buvo gausiai įtręštos organinėmis trąšomis, mes į kiekvieną jų hektarą išvešime dar po 20 tonų komposto. Kompostus gaminsime iš durpių bei mėšlo, primaišant fosforitmilčių. Durpių visose brigadose turime paruošę iš anksto, belieka tik jas vežti į dirvas ir kompostuoti.

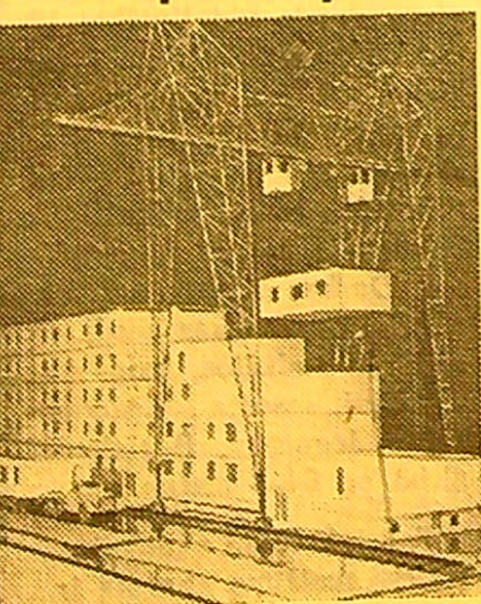
Kompostuoti pradėsime jau šią savaitę. Sis darbas

NAMAI IŠ BUTŲ-BLOKŲ

MASKVA. Namų statyba iš stambių panelių — pats progresyviausias statybos būdas mūsų šalyje. Tačiau ir šis metodas reikalauja daug laiko ir rankinio darbo paneliams surinkti po atviru dangumi bei paskesniai butų vidaus užbaigimui.

Netrukus Maskvos statybose pirmą kartą bus pradėta taikyti architekto E. Smirnovo pasiūlytą naują pastatų statybos būdą iš didelio tūrio elementų (butų-blokų), pagamintų gamykloje. Tokio namo projektas paruoštas „Mosprojekto“ instituto magistralinėje dirbtuvėje Nr. 13.

Penkių aukštų pastatą surenkamas iš 60 dviejų

kambarių butų-blokų. Sie pilnai užbaigti butai bus gaminami gamyklos cechuose bei konvejerijose.

Penkių aukštų namo iš stambių panelių statyba dabar trunka 4-5 mėnesius. Gi tokio pat namo statyba iš butų-blokų užtruks ne daugiau kaip 5

J. Paliokas
Stalino vardo kolūkiečio
agronomas

Ko mes laukiame?

Dar tik pirmasis sniegas iškrito, o mūsų artelės valdyba jau pasinėrė į žiemos miegą. Ar ne per anksti? Juk brigadų kluonuose neiškultus javus „doroja“ pelės. Prikūlus sėklų žiemkenčių sėjai, kūlimas artelėje sustoja. Kai nutilo sudėtinga kuliavimo „Neris“ su ja sukusiu traktoriumi KD-35, tai ir prastovėjo iki šio laiko. Buvę teisinamasi užsimeimu kitais darbais. Tiesa, pas mus žmonių mažoka, tačiau turint tik vieną kulia-

darbo pamainas. Stambių panelių pastate yra nuo 1000 iki 3000 montavimo dalių, gi naujame name — vos 144.

Pirmą sostinėje gyvenamą namą iš butų-blokų numatoma pastatyti 10-me eksperimentiniame kvartale Novyje Čeromuški priemiestyje.

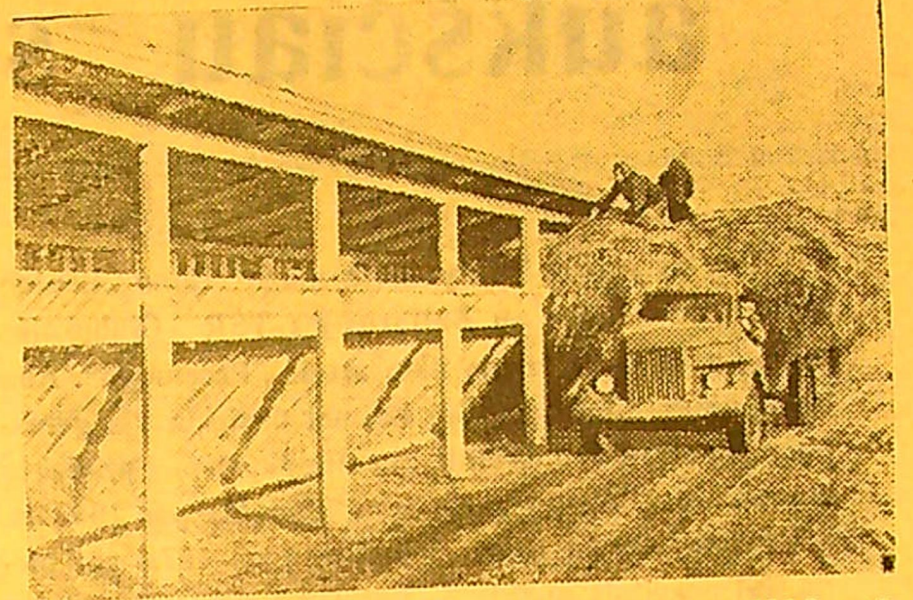
Nuotraukoje: surenkamojo gyvenamojo namo iš butų-blokų, pagamintų gamykloje, maketas.

N. Granovskio nuotr. (TASS).

IŠ ATSLIEKANČIŲ Į PIRMAUJANČIUS

VLADIMIRO SRITIS. Vladimiro rajono J. Stalino penkiasdešimtmečio vardo kolūkis dar visai neseniai buvo ekonominiu atžvilgiu silpnas ūkis, o dabar daugelis atvažiuoja čia mokytis priešakinių ūkininkavimo būdų. Ypač didelė pažanga įvyko gyvulininkystėje.

Užsibrėžusios kaip vieną iš svarbiausių uždavinių sumažinti darbo sąnaudas gyvulininkystėje bei gyvulininkystės produkcijos savikainą, partinė organizacija bei artelės valdyba pradėjo kovą už kompleksinę mechanizaciją bei priešakinių gyvulių priežiūros metodų įdiegimą. Dabar daugumą procesų fermoje atlieka specialieji melžimo salė, įrengtos automatinės edžios kiaulėms bei galvijams, taikomas laisvas

karvių laikymas. Pašarai tininkė prižiūri 6000 vištų.

Pieno, mėsos, kiaušinių savikainos sumažinimo sąskaita kolūkis gaus daugiau kaip vieną milijoną rublių pajamų.

Nuotraukoje: automatinės edžios galvijams J. Stalino penkiasdešimtmečio vardo kolūkyje. Vienas žmogus atpeni 1000 kiaulių, viena paukš-

Atliktų priemonių išdavoje pasiekti puikūs rezultatai. Dabar trys melžėjos prižiūri ne 42 karves, kaip tai buvo anksčiau, o 150. Tik viena veršininė prižiūri dabar 300 veršelių.

Vienas žmogus atpeni 1000 kiaulių, viena paukš-

Meksikoje atidaryta Tarybų Sąjungos paroda

MEKSIKA. Čia atidarytoje Tarybų Sąjungos mokslo, technikos ir kultūros laimėjimų parodoje 16 tūkstančių parodos eksponatų papasakos meksikiečiams apie Tarybų šalį — jos ekonomikos ir kultūros vystymą, apie tarybinių žmonių gyvenimą, darbą ir poilsį.

Parodoje įrengta 12 skyrių, jų tarpe žemės ūkio, mašinų ir staklių gamybos, mokslo, energetikos, chemijos, metalurgijos, lėktuvų gamybos, optikos, taikaus

atominės energijos naudojimo, automobilių gamybos ir kiti skyriai. Beveik kiekviename skyriuje yra technikos naujienų, geriausių tarybinės techninės ir mokslinės minties laimėjimų. Automobilių gamybos skyriuje patraukia dėmesį Maskvos Lichačiovo vardo automobilių gamyklos pagamintas trisdešimt keturių tonų sunkvežimiai, kuriuos automatiškai, nesustojant, į padangas pumpuojamas ir išleidžiamas oras, tos pačios gamyklos sunkvežimis su nedideliu kėlimo kranu kėbule, kuriuo šoferis vienas, be krovikų, gali pakrauti ir iškrauti automašiną, o taip pat automatinis savivartis sunkvežimis.

Mašinų ir staklių gamybos skyriuje demonstruojamos 1959 metų gamybos koordinatinės ištekiningos staklės, kuriose pavaros jungiamos be pakopų, naudojant krumpliaračius; Saratovo staklių gamyklos vidaus šlifavimo staklės, įgalinančios šlifuoti skyles,

automatiškai paduodant abrazyvus pagal nurodytą šlifavimo dydį ir kartu šlifuojant kraštą; krumplių sriegimo staklės krumpliams ir kūgio pavidalo dantračiams sriegti sparčiuoju būdu.

Taikaus atominės energijos naudojimo skyriuje figūruoja karotazinio įtaisino, naudojančio izotopus naftai rasti gręžiant gręžinius, veikiančio maketas.

Dalis eksponatų yra bandomieji pavyzdžiai, didesnė dalis techninių naujienų plačiai naudojama TSRS liaudies ūkyje, o taip pat eksportuojama.

Žemės ūkio skyriaus stenduose diagramos ir skaičiai rodo TSRS žemės ūkio kolektyvizavimo 30 metų rezultatus, kolūkių pajamų ir nedalomųjų fondų didėjimą, dirvonų ir plėšinių įsavinimą, grūdų, medvilnės, cukrinių runkelių, daržovių gamybos didėjimą, gyvulių skaičiaus ir jų produktyvumo didėjimą, sviesto, pieno ir mėsos gamybos didėjimą ir pan. Atviroje aikštelėje prie nacionalinės auditorijos rūmų stovi žemės ūkio mašinos, jų tarpe medvilnės derliaus nuėmimo kombainas, traktoriai, kurių varikliai vėsinami oru, su užkabinais žemės ūkio agregatais, įvairūs melioravimo įrenginiai.

Specialios diagramos ir nuotraukos rodo Tarybų Sąjungos kultūrinį gyvenimą, Tarybų Sąjungos piliečių poilsį, švietimo ir specialistų rengimo būklę, socializmo šalies darbo žmonių materialinės gerovės kilimą. Plačiai parodyti buitiniai radijo ir televizijos aparatai, motociklai, motoreriai, namų apyvokos reikmenys.

NUO REDAKCIJOS: Kolūkiečiai Č. Mžeika kelia teisėtą klausimą kolūkiečių valdybai. Artelėje iš išaugintų 379 ha plote grūdinių kultūrų teiškulka vos nuo 160 ha, iš 30 ha sėklinių daugiamečių žolių — tik nuo 4 ha. Artimiausio šios artelės kaimyno — Kalinino vardo kolūkiečio žemdirbiai jau baigia kultūras, nes jie nelaukė nei bulviakasio pabaigos, nei linų atsiklojimo. Be to, ten ne trys, o net penkios laukininkystės brigados ir buvo kuliama tik viena kuliama. Matyti, suvikiškiai brangina kiekvieną savo triušiu išauginto derliaus grūdą.

Jei anksčiau J. Zemaitės vardo kolūkiečio valdyba savo gėdai nesirūpino nuimtu derliumi, nepasėkė geru kaimynų pavyzdžiu, tai nors dabar reikia sukurti. Deja, rytdiena čia nesirūpinama. Kolūkiečio vadovai laukia, kol kaimynai latviai iš Ilukstės rajono „Cinios“ kolūkiečio užbaigs kūlimą ir pagelbės jiems kuliama. Pagalba reikalinga, tačiau ir jos belaukiant reikia stropiau dirbti savo žėgomis. Suorganizavus pastovias kėlėjų grupes, sudarius visas sąlygas jų našiam darbui, reikia kulti dviem pamainomis.

Visų pirma turi būti kuliama veislinės kultūros. Juk jau laikas galvoti ir apie ateinančių metų derlių.

Rezervai yra, aukščiau socialistinio lenktyniavimo vėliava!

TSKP CK PLENUMĄ SUTINKANT

Trečius metus lenktyniauja mūsų rajono „Lenino atminimo“ kolūkis su Baltarusijos TSR Glubokojės rajono priešakine žemės ūkio artele „Peramoga“. Abu lenktyniaujantieji kolūčiai kasmet pasiekia vis geresnius rezultatus didinant gyvulininkystės produktų gamybą. Jei „Lenino atminimo“ kolūkis per 1957 m. pagamino 100 ha žemės naudmenų po 187,6 cnt pieno, tai praeitais metais — jau 229,5 cnt, o šiemet per 10 mėnesių — 241,7 cnt. Pirmaujantis mūsų rajono kolūkis vysto ir kitas žemės ūkio artelės šakas. Šiame straipsnyje norime panagrinti tai, ar kolūkis pilnai išnaudoja visus savo turimus rezervus, ar kolūkiečiai, artelės valdyba skiria visas pastangas spartesniam septynmečio plano įvykdymui. Kalbėsime faktais iš kolūkio pasiekimų, palygindami juos su glubokojiečių darbais ir jų rezultatais.

Žingsnis pirmyn — antras atgal

Kaip minėjome, „Lenino atminimo“ kolūkyje kasmet didėja pieno gamyba skaičiuojant 100 hektarų naudmenų. Tas gerai, bet apverskime pinigą ant kito šono — pažvelkime kaip didėja karvių produktyvumas. Čia, deja, pamatysime kitą vaizdą. Jei 1957 metais kolūkyje iš kiekvienos karvės buvo primelžta po 2703 kilogramus pieno, tai 1958 metais po 2606 kg. O per šių metų 10 mėnesių primelžta vėl 91 kg mažiau, palyginti su atitinkamu praeitų metų laikotarpiu. Dar kelia nerimą faktas, kad smarkiai krito pieno primelžimas iš karvės paskutiniosiomis savaitėmis. Vien per spalio mėnesį minusas nuo 44 padidėjo iki 91.

Labai gerai, kad kolūkio valdyba ėmėsi rimtų priemonių karvių skaičini didinti (100 ha naudmenų dabar tenka 11 karvių), bet niekuo nepateisinamas gyvulių pieningumo sumažėjimas, kas verčia labai abejoti,

Atverčiame gyvulių žiemojimo aktus

Palyginkime pašarų reikalavimą šiuo metu suomeninėse fermose

reikalinga		turima
7483	stambių pašarų	5553
5113	t. sk. šieno	2272
14.322	sultingų pašarų	4210
3340	koncentruotų pašarų	1017

Lyginame kairįjį stulpelį su dešiniuoju ir stebime: stinga ketvirtadalio stambių pašarų, daugiau kaip pusės šieno, sukaupta 3 kartus mažiau sultingųjų bei koncentruotų pašarų, negu jų reikalinga. Esant šitokiai pašarų bazei, kalbėsime apie gyvulių produktyvumo kėlimą, apie gyvulininkystės produktų savikainos mažinimą — sunku. Pašarus teks pirkti, o pirktais pašarais, kaip sakoma, gyvuliai ilgai sotūs nebus. Peržiūrėkime, ar iš tikrųjų kolūkis nebeteri galimybių pašarų bazei padidinti?

Šieno išteklius galima patrigubinti

87 hektarus šieniui ir 33 ha žaliajam pašarui — tokį šienaujama daugiamečių žolių plotą teturėjo šiemet „Lenino atminimo“ kolūkis. Tiesiog daugiamečių žolių pasėliai nesudaro nė 15 procentų visos ariamos žemės. Štai viena priežastis, dėl ko artelė sukauptė šiemet 2,5 karto mažiau šieno, negu jo reikalinga. Netenka aiškinti, kad, išplėtus dobių bei liucernos pasėlius iki 30 ir daugiau procentų visų arimų, du ir daugiau karto padidėtų ir šieno ištekliai.

Antras rezervas didinant tuos plotus traktoriai S-kokybiškų stambių pašarų išteklius — pievos. Atėjo laikas susirūpinti jų pagerinimu, kultūrinimu. Juk iš keliolikos dešimčių hektarų

Kur turmantiškių kukurūzai?

Kaip jau aukščiau minėjome, artelė turi tik trečdalį reikiamo kiekio sultingų pašarų. Pusę jų, tai yra 211 tonų, sudaro bulvės ir pašariniai šakniavaisiai, o antrą pusę — silosas. Štai čia ir visas blogumas. Kolūkis buvo numatęs pagaminti šiemet ne mažiau kaip 1000 tonų siloso, o pagamino vos penktadalį to kiekio. Kiekvienai karvei netenka nė po 1,5 tonos siloso. Galimybės įvykdyti įsipareigojimus sukauptiant sultinguosius pašarus buvo.

Bet kuris kolūkio gyvulių augintojas pasakys, kad geriausia masė silosui — tai kukurūzai ir kad jie kolūkyje puikiai dera. Tai rodo atskiri plotai. Tačiau, kaip bebūtų keista, kolūkio valdyba, brigadininkai kasmet kartoją tą pačią klaidą: kukurūzų sėja mažai, be to, blogai prižiūri pasėlius. Dalyje plotų kukurūzai žūva, kitur menkai užde-

Daugiau gaminti kompostų

„Peramogos“ kolūkyje kasmet sukaupta ir išvežama į laukus vis daugiau vietinių trąšų. Kompostai iš durpių ir mėšlo gaminami ištiesus metus. Pagrindinė jų dalis gaminama dirvose, bet dalis pūdinių gaminama mėšlidėse bei tvartuose naudojant durpes kraikui. Tokiu būdu, šiemet per 10 mėnesių išvežta ir sukompostuota 20.000 tonų durpių ir mėšlo. Kiekvienas hektaras arimų gavo vidutiniškai po 13,3 tonos kompostų. Durpių kompostavimo darbai šiuo metu itin spartūs.

Kasmet vis geriau patrešiant laukus atitinkamai di-

mantiškiai gavo praeitais metais iš kiekvieno grūdinių kultūrų hektaro vidutiniškai po 9,3 cnt, o šiemet — po 8,7 cnt.

Glubokojiečiai kasmet vietinėmis trąšomis gausiai patrešia ne tik kukurūzų, bulvių bei šakniavaisių pasėlius, bet ir žiemkenčius. „Lenino atminimo“ kolūkyje žiemkenčiai, deja, nemato kompostų.

Manome, netenka aiškinti, kodėl kolūkis duoda fer-

Kuo susirūpinę gyvulių augintojai?

Jau eilė metų, kai „Lenino atminimo“ kolūkio galvijų ferma skaitoma veislė. Pagrindinė karvių dalis — Lietuvos žaliųjų veislės. Pastaraisiais metais prie fermos buvo įrengtas dirbtinio gyvulių apseklinimo punktas ir imtasi kergti karves priešakiniu — dirbtinio apseklinimo būdu. Bet čia, pasirodo, buvo padaryta stambi klaida patikėjus atsakingiausių reikalą — techniko pareigas — kolūkiečiui Pranu Ziegiui, anksčiau dirbusiam artelėje ir apskaitininku, ir mechanizatoriumi, bet nepritapusiam nė prie vieno iš tų darbų. Taigi, šis žmogus šiemet sužlugdė svarbų reikalą. Pagal paskutinius patikrinimo davinius nustatyta, kad iš 135 kolūkyje turimų karvių veršingų yra 86, bergždžiomis liko 26 ir 23 — abejotinos. Taip net geriausiu atveju liks bergždžiomis apie 30 procentų gyvulių.

Prieš dvejus metus kolūkio valdyba, siekdama palengvinti melžėjų darbą, įsigijo mechaninį melžimo aparatą. Tokį kolūkio vadovų poelgį reikia sveikinti. Juk tik pagalvokime. Artelės karvės per dieną kiekviena duoda vidutiniškai 12—15 l pieno. Reiškia, kiekviena melžėja kasdien turi primelžti iki 150 litrų. Paskaičiuota, kad, norint šitiek primelžti, reikia padaryti 15 tūkstančių spenių paspaudimų. Darbas tikrai sunkus, varginantis rankas, širdį. O atskiros melžėjos, kaip, pavyzdžiui, seserys Medunekajos, Jegorova, Burlakova, dirba po 6—8 metus.

Taigi, kolūkio vadovai nusipirko melžimo aparatą ir... saugo jį antrus metus sandėlyje. Aparatas jau pradėtas iškomplektuoti. Tačiau grįžkime prie melžėjų. Pastačius į melžimo aikštelę mechaninį aparatą, laikui bėgant galima būtų du kartus sumažinti melžėjų skaičių. Reiškia, mechanizavus karvių melžimą, žymiai susitaupyti darbdieniai ir tuo pačiu pakiltų

melžėjų uždėtis. Štai per 10 šių metų mėnesių melžėjoms sunaudota net 5518 darbadienių. Mechanizavus melžimą, būtų sunaudota jų ne daugiau kaip 4000. O dėl to, kad minėtoje artelėje gailima melžimo aparatą sėkmingai naudoti, abejoti netenka. Stinga tik kolūkio vadovų gerų norų ir truputį pastangų.

Darbsčios kolūkio kiaulių šėrėjos. K. Lukjanova ir V. Pupeleva dirba šiame darbe beveik nuo kolūkio organizavimo pradžios. Bet jos šiemet labai susikrimtusios. Krinta kiaulidėse paršeliai, kaip rudenį medžių lapai. Per dešimt mėnesių krito 92 paršeliai. Nustatyta, kad ligų priežastys — drėgnos patalpos, srutų perteklius garduose. O drėgmę iš tvartų galima ir būtina nedelsiant pašalinti. Dažniau tik reikia vėdinti patalpas ir gausiai kreikti gardus.

Kolūkis turi visas galimybes panaudoti kraikui durpes. Turėtų dvigubą naudą: būtų sveiki gyvuliai ir padidėtų mėšlo atsargos. Reikia tik vasaros metu pakankamai paruošti kraikui durpių, privežti jas prie tvartų ir sumaniai naudoti.

Daug rezervų turi „Lenino atminimo“ kolūkis vystant gyvulininkystę, keliant laukų derlingumą. Perimant broliškosios respublikos „Peramogos“ kolūkio žemdirbių, gyvulių augintojų patyrimą galima ir reikia imtis žygių visiems rezervams panaudoti.

R. Daugelavičius
rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. zootechnikas,
J. Miliauskas
rajono melioracinės grupės viršininkas,
Z. Aksevičius
agronomas,
V. Sakalys
„Pergalės“ korespondentas

Kėdainių elektros aparatūros gamyklos remontininkų brigada, kuriai vadovauja komunistas L. Petrauskas, kovoja už teisę vadintis komunistinio darbo kolektyvu. Praėjusio mėnesio planą brigada viršijo beveik dvigubai. Siekdami dar labiau pakelti darbo našumą, brigados nariai nutarė įsisavinti gretutines specialybes. Vienas pirmųjų pavyzdžių parodė tekiniojas A. Ivanauskas. Ne užilgo jis galės dirbti ne tik tekinioju, bet ir įrankininku.

Nuotraukoje: brigados nariai aptaria pamainos darbą.

(ELTA).

Laiškas iš Tarybinės Armijos

Daugiatautė šeimoy, vieningoj...

SIAUREJE, kur aš tarnauju, galima sutikti rusą ir moldavą, kazachą ir lietuvį. Daugiatautė mūsų karių šeima... Ir man norisi Jūsų laikraštyje pasakoti apie vieną šios šeimos narį, apie eilinį Gravelį. Neapsirikome jį išrinkę komjaunimo organizacijos sekretoriumi. Eilinis Gravelis, kaip komjaunimo darbuotojas, rūpinasi kiekvienu kariu, padeda kiekvienam geru

žodžiu ir darbu, vaiknuose skiepija meilę grožiui, meilę visam tam, kas yra gera. Niekas taip lengvai nemoka pradėti pokalbio, kaip Gravelis, ir nejučiomis tema pakrypsta taip, kad paprastai pasnekesiai laisvalaikiais ateina į naudą; mes, kariai, arčiau pasižįstame vienas su kitu, žinom, kas kokios draugų paramos reikalingas. Štai, pas mus tarnauja latvis Bui-nauskas ir totorius Gaburaupovas — abu jie vos-vos mokėjo susisnekėti rusų kalba, be kurios už savo respublikos ribų nežengsi nė žingsnio. Rusų kalbos mokytoju vaikams tapo mūsų komjaunimo organizacijos sekretorius. Gravelis su abiem tarnybos draugais išstis vakarus pradedavo prie knygų, rašė diktantus, juos drauge taisydavo. Siandien Bui-nauskas ir Gaburaupovas puikiai susineka su įvairių tautybių kariais, net naujai išmokta kalba rašo laiškus.

O štai dar vienas Gravelio komjaunuoliškas

poelgis. Tai atsitiko taktinių užsiėmimų metu, kurie vyko kalnuose. Besėkdamas nuo akmens ant akmens, aš susižeidžiau koją. Atsidūriau nepavydėtinoje būklėje, bet čia man į pagalbą atskubėjo Gravelis. Vėkrūs jo pirštai nepamačiau kaip aprišo žaizdą. Tačiau ir po to aš negalėjau eiti. Gravelis pasiūlė mane nešti ant pečių. Kai pamačiau, jog pastangos pasipriešinti yra bergždžios, teko sutikti su šiuo pasiūlymu. Atsidūręs reikalingoje vietoje, kur man buvo suteikta pirmoji medicininė pagalba, savo draugo paklausiau: — Sunku juk buvo?..

Gravelis tenuslėpsojo: — Aš privalau padėti nelaimėje atsidūrusiam draugui...

Dabar Gravelis, kaip pavyzdingas karys, gavo trumpalaikes atostogas, kurias praleidžia tėviškėje. O man laiška norisi užbaigti šiais žodžiais: štai kokie pas mus šau-nūs vaikai!

N. Makiejevas
Tarybinė Užpoliarė

AMŽIAMS GYVIEJI

(Tęsinys. Pradžia Nr. 139).

„...Kapitono Garino šturmuotojai sunaikino arba išvedė iš karinės rikiuotės (per tą patį laiką — Red.) 93 tankus, 237 automašinas su hitlerininkais ir šaudmenimis, 45 zenitinės artilerijos taškus, 9 šaudmenų sandėlius, fašistinės kavalerijos divizioną, arti 800 priešo kareivių ir karininkų...“. Šį sąrašą galima būtų tęsti ir tęsti — traukiniai, geležinkelio tiltai, degalų bazės...

„...Oro kautynėse kapitonas Garinas ir jo eskadrilė numušė 16 priešo lėktuvų, netekę

vos trijų kovos mašinių...“.

Kelias į didvyriškumą

Norint tapti gabiu oro eskadrilės vadu, reikia pačiam būti puikiu lakūnu, mokėti kovos taktiką. Būdamas Kalinino fronte, Borisas Ivanovičius Garinas skraidė su lengvuju bombonešiu. Jo valdoma kovos mašina atliko apie 100 ankskrydžių, kurių metu daužė priešų įtvirtinimus ties Rževu, Viazma, Velikije Luki, vokiečių kariuomenės pozicijas prie Novo-Sokolnikų, Mostovaja ir kitose Maskvos prieigose.

Ne kartą Garinas skrido į gily priešų užnugarį. Šių operacijų metu jis perveždavo šaudmenis, maistą ir medikamentus buvusiems laikinai apsuptiems Sokolovo ir Timofiejovo raiteliams, partizanų junginiams.

Įsivaizduokime, kokiomis sąlygomis turėjo skristi Garino valdomas lėktuvas... Nakties tamsa, migla, fronto linija su prožektorių juostomis ir priešlėktuvinių pabūklų nužymėtomis trasomis juodame danguje... Ir, pagaliau, nusileidimas į miško aikšteles, neparuoštas, nežinomoje vietovėje...

Tikriausiai iki pat mirties Borisui Ivanovičiui išliko atmintyje 42-ųjų metų kovo 19-osios naktis. Tą pavasarį naktį jis skrido į priešų užnugarį. Po stiprios priešlėktuvinės artilerijos ugnies lėktuvas pirmą kartą atsiskakė valdomas. Paskui bombonešį ėmė driektis tirštėjanti dūmų juosta... Pagaliau, jis nukrito į priešų teritoriją. Iššokę su parašiuotais, Garinas ir jo šturmanas prasi-brėvė iki savųjų pozicijų, suteikdami mūsų dalims daug vertingų žinių apie priešų išsidėstymą.

Tų pačių metų pradžioje pėstininkų dalys pradėjo pulti Belyj miesto kryptimi. 6 koviniai lėktuvai, kurių tarpe buvo Garino mašina, vedė dvikovą su stipria priešų pabūklų ugnimi. Padangių šturmuotojai susedingdino vokiečių ešeloną su šaudmenimis ir sugriovė geležinkelio tiltą. To pasėkoje buvo pralaužta priešų gynyba. Tarybinė Armija atsiėmė miestą...

Aukštai Tėvynė vertino kovinius Garino nuopelnus. Prie lakūno krūtinės tuomet buvo prisegti pirmieji du ordinais...

Kažkur ties Stalingradu...

Gebelso propaganda kiekvieną dieną nustatinėjo datus apie Stalingrado kritimą... O kapitono Garino IL-2 kasdien prašvilpdavo ir pikiruodavo virš Sadovajos, Gumrakų, Voronovo, sulaikydamas hitlerininkus, puolančius miestą-didvyrį...

Viename oro mūšyje, pasakojama taupūs žodžiams aviacijos pulko raportai, kapitonas B. Garinas kartu su vyr. leitenantu Proškiniu numušė gerai ginkluotą vokiečių „messeršmidtą“.

Ne visada sėkmė lydėjo atakų ir drąsų lakūną. Kas pirmas veržiasi į mūšį, tas kulkas atkreipia į save. 1400 metrų aukštyje virš Sadovaja stoties buvo pamuštas Garino lėktuvas, kuris ėmė netvarkingai kristi. Bet drąsus pilotas nepaliko vairolazdės. Kai beliko 15—20 metrų iki žemės, lėktuvą pavyko išlyginti ir skutamuoju skridimu Garinas bandė perskristi fronto liniją. Bet čia jį atakavo du „messeršmidtai“. Nelygioje kovoje buvo pramušta tepalų sistema, sugadinti oro siurbliai. Kulkos sužeidė ir lakūną. Tačiau ir tokioje sunkioje būklėje kapitonas Garinas parodė sugebėjimą apsisaugoti nuo „maitvanagių“ ir nusileisti savo aerodrome... Argi tuo Garinas nepakartojo Tarybų Sąjungos Didvyrio A. Meresjevo žygdarbio?

Pavojai tyko drąsiųjų

44 kartus Voronežo fronte kapitonas Garinas vedė oro eskadrilės į kautynes su priešų. Kiekvieną kartą jis buvo atsakingas ne tik už savo lėktuvą, bet už šešių, o kartais 21 lėktuvo ekipažą.

Fašistai ties Voronežu matė įžulų lėktuvą-medžio-toją. Jį vairavo Borisas Ivanovičius...

Drąsiųjų tyko pavojai. Ne kartą mirtis šmėstelėjo juodu sparnu per narsiojo piloto veidą.

...Pralaužti frontui ir sustabdyti puolančią Tarybinę Armiją hitlerininkai metė tankus. Hitlerininkai jau

DAR NEVĖLU stoti į Lietuvos Žemės ūkio akademiją

KIEKVIENAS jaunuolis, turintis vidurinį mokslą ir dirbantis žemės ūkyje, turi galimybes studijuoti ir įsigyti aukštąjį mokslą besimokydamas Lietuvos Žemės ūkio akademijoje neakivaizdinio būdu. Lietuvos Žemės ūkio akademija šiuo metu ruošia šešių specialybių aukštos kvalifikacijos specialistus: mokslinius agronomus, agronomus-ekonomistus, buhalterius - ekonomistus, žemės ūkio mechanizavimo inžinierius, inžinierius - hidromelioratorius ir miškų ūkio inžinierius.

Mokslas neakivaizdinio būdu trunka šešerius metus. Studentai - neakivaizdininkai kiekvienais metais žiemos metu kviečiami į akademiją — egzaminų-laboratorinių darbų sesijai, kuri I ir II kursuose trunka 30 dienų, o vyresniuose kursuose — 40 dienų. Tam laikui studentai gauna papildomas apmokamas atostogas.

Siuo metu Lietuvos Žemės ūkio akademijoje vyksta naujų studentų priėmimas į neakivaizdinį skyrių. Pareiškimai priimami iki 1959 metų gruodžio 15 dienos. Stojamieji egzaminai prasidės nuo gruodžio 16 d. Mokslas naujai priimtiems prasidės nuo 1960 metų sausio mėnesio.

P. Gulbinskas
Lietuvos Žemės ūkio akademijos neakivaizdinio fakulteto dekanas

Korespondento pastabos

GERAS IR IŠTIKIMAS PAGALBININKAS

1957 metų rugsėjo mėnesį „Pravdos“ laikraščio leidykla išleido pirmą žurnalo „Darbininkų - valstiečių korespondentas“ („Raboče - krestjanskij korespondent“) numerį. Nuo to laiko aš tapau nuolatinis šio žurnalo skaitytoju. Jis man padeda rasti reikalingą temą dėl laikraščio. Mums, darbininkų ir valstiečių korespondentams, sienlaikraščių redkolegijų nariams, šis žurnalas — vertinga priemonė, ištikimas ir geras pagalbininkas.

Žurnalas skirtas pačiam plačiausiam skaitytojų ratui. Darbininkai, kolūkiečiai, inteligentai, studentai ir besimokantis jaunimas ras jamė medžiagą apie pačius idomiausius ir svarbiausius mūsų šalies įvykius. Žurnale yra redaktorių ir sieninės spaudos aktyvistų neakivaizdinio pasitarimo.

spaudos apžvalgos, mūsų konsultacijos nuolatiniai skyriai.

Vykdydamas gausaus skaitytojų rato pageidavimus, žurnalas savo puslapiuose organizuoja neakivaizdinį kaimo ir darbininkų korespondentų literatūrinį apmokyimą, kas padeda jiems išmokyti gerai ir įdomiai rašyti, įsisavinti žurnalistinį meistriškumą.

„Darbininkų-valstiečių korespondento“ žurnale spausdinama daug foto nuotraukų, piešinių, karikatūrų.

Minėtas žurnalas turi tapti kiekvieno korespondento ir sieninės spaudos redkolegijos nario parankine knyga.

Žurnalo prenumerata be apribojimų priimama visuose spaudos skyriuose.

M. Čizovas
korespondentas

Kai užsidega žiburiai

Pasibaigus darbo dienai, į Kaišiadorių kultūros namų traukia grupelės žmonių. Tai daugiausia jaunimas. Bet jų tarpe matosi nemaža ir jau pagyvenusių žmonių. Kiekvieną vakarą saviveiklininkai repetuoja 1960 metų Respublikinės jubiliejinės dainų šventės programą.

Kultūros namų meno saviveiklos kolektyvas kasdien stiprėja, papildoma naujomis jėgomis. Dabar čia yra apie 150 žmonių. Šiuo metu, vadovaujant meno vadovui K. Morkūnui, repetuoja 90 žmonių choras. Liaudies šokių kolektyvas, jungiąs 16 žmonių, jau mokosi paskutiniųjų Dainų šventės repertuaro šokių. Šiltai atsiliepia rajono darbo žmonės bei kolūkiečiai ir apie pučiamųjų orkestrą, dramos ratelį, agitmeninę brigadą. 1958—1959 metais dramos ratelis pastatė 6 veikalus. Tai A. Bieliausko „Egzaminas“, A. Vienuolio „Prieblandoje“ ir kt. Kartu su agitmenine brigada jis aplankė ne tik rajono kolūkius, bet ir stambesnes gretimų rajonų vietas. Čia organizuojamas ir vyrų oktetas, estradinis orkestras, akordeonistų ratelis.

Nuotraukoje: kultūros namų liaudies šokių ratelis atlieka „Audėjėle“.

V. BRAŽO (ELTOS) nuotr.

